

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena VII.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

H E A V T O N

ACTVS QVARTI SCENA VI.

CHREMES, CLITIPHO, SYRVS.

Ch. Bi Clitipho nunc est? Sy. eccum me, inque,

u Cl. eccum hic tibi.

Ch. Quid rei esset, dixti huic? Sy. dixi pleraque
omnia.

Ch. Cape hoc argentum, ac defer. s. hei, quid stas lapis?
Quin accipis? Cli. cedo sane. s. sequere hac me ocynus.
Tu hic nos, dum eximus, interea opperibere:
Nam nihil est illic, quod moremur diutius.

Ch. Minas quidem iam decem habet à me filia:
Quas pro alimentis esse nunc duco datas.
Hæc ornamentis consequentur alteræ.
Porro hæc talenta dotis apposcent duo.
Quàm multa iniusta, ac praua fiunt moribus?
Mihî nunc, relictis rebus, inueniendus est
Aliquis, labore inuenta mea cui dem bona.

ACTVS QVARTI SCENA VII.

MENEDEMVS, CHREMES.

Me. Vltro omnium nunc me fortunatissimum
m Factum puto esse gnate, cum te intellego
Resipisse. Ch. ut errat. Me. te ipsum quere
bam Chreme:

Serua, quod in te est, filium, & me, & familiam.
Ch. Cedo, quid vis faciam? Me. inuenisti hodie filiam.

Ch. Quid tum? M. e. hanc uxorem sibi dari uolt Clinia.

Ch. Quaeso, quid hominis es? M. e. quid? Ch. iam ne oblitus es,

Inter nos quid sit dictum de fallacia,

Ut ea uia abs te argentum auferretur? M. e. scio.

Ch. Ea res nunc agitur ipsa. M. e. quid dixti Chreme?

Erraui. res acta est. quanta spe decidi?

Ch. Et quidem istae, quae est apud te, Clitiphonis est

Amica. M. e. ita aiunt. Ch. Et tu credis? M. e. omnia.

Ch. Et illum aiunt uelle uxorem, ut, cum desponderim,

Des qui aurum, ac uestem, atque alia, quae opus sunt, comparet.

M. e. Id est profecto: id amicæ dabitur. Ch. scilicet

Daturum. M. ah, frustra igitur gauisus sum miser.

Quiduis tamen iam malo, quam hunc amittere.

Quid nunc renunciem abs te responsum Chreme,

Ne sentiat me sensisse, atque ægre ferat?

Ch. Aegre? nimium illi Menedeme indulges. M. sine:

Inceptum est: perfice hoc mihi perpetuom Chreme.

Ch. Dic conuenisse, egisse te de nuptiis.

M. e. Dicam, quid deinde? Ch. me facturum esse omnia,

Generum placere: postremo etiam, si uoles,

Desponsam quoque esse dicito. M. e. hem, istuc uolueram.

Ch. Tanto ocyus te ut poscat, et tu id, quod cupis,

Quamocysime ut des. M. cupio. Ch. nã tu propediem,

Ut istam rem uideo, istius obsaturabere.

Sed hæc ita ut sunt, cautim, et paulatim dabis,

Si sapias. M. faciã. Ch. abi intro: uide, quid postulent:

Ego domi ero, si quid me uoles. M. sane uolo:

Nam te scientem faciã, quicquid egero,

Ne quid uereare, si est minū: nil dos nos mouet.
 Ch. Duo talenta pro re nostra ego esse decreui satis:
 sed ita dictū opū est, si me uis saluom esse, & rem, &
 filium,
 Me mea omnia bona doti dixisse illi. Me. quā rē agis?
 Ch. Id mirari te simulato, & illum rogitato simul,
 Quamobrem id faciam. Me. quin ego uero, quamob-
 rem id facias, nescio.
 Ch. Ego ne? ut illius animū, qui nunc luxuria, & lasciuia
 Diffluit, retundā, redigam, ut, quò se uortat, nesciat.
 Me. Quid agis? Ch. mitte, ac sine me in hac re gerere mi-
 hi morem. Me. sino:
 Ita ne uis? Ch. ita. Me. fiat. Ch. age iam, ut uxorem
 accersat, paret
 se, hic ita, ut liberos est æquom, dictis confutabitur.
 sed syrum. Me. quid eum? Ch. ego ne? si uiuo, adeo
 exornatum dabo,
 Adeo depexū, ut, dū uiuat, meminerit semper mei:
 Qui sibi me pro ridiculo, ac delectamento putat.
 Non (ita me dij ament) auderet facere hæc uiduæ mi-
 lieri,
 Quæ in me fecit.

ACTVS QVINTI SCENA II.

CLITIPHO, MENEDEMVS, CHRES-
 MES, SYRVS.

Cl. Ta ne tandem quæso est Menedeme, ut pater
 I Tam in breui spatio omnem de me eiecerit ani-
 mum patris?

K 4 Quodnam